



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **Okresní správa sociálního zabezpečení České Budějovice**, se sídlem České Budějovice, A. Barcala 1461, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2007, sp.zn. SZ 140457/2007/KUSK ÚSR/TK, č.j. 151049/2007/KUSK

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl jako nepřipustné odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru územního a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 28.5.2007 sp. zn.: výst.: /5391/2006/Ku/Z/353/11/vy, č.j. MEUC-008500/2007 jímž bylo zastaveno řízení o vyvlastnění pozemků parc. č. 353/11, 353/51, 353/52, 353/78, 353/79 v k. ú. Hodkovice u Zlatníků. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že podání označené žalobcem jako odvolání nelze považovat za řádný opravný prostředek, neboť bylo podáno osobou, která není účastníkem řízení podle § 27 správního řádu a je tedy nepřipustným odvoláním. Žalovaný dále konstatoval, že Obecní úřad Dolní Břežany, stavební úřad vydal dne 7.11.2006 pod č.j. SÚ-5391/06/Ti/Vy rozhodnutí o vyvlastnění, které žalobce napadl odvoláním. Rozhodnutím krajského úřadu ze dne 12.1.2007 sp.zn. SZ 175499/2006/KUSK ÚSR/TK, č.j. 06155/2007/KUSK bylo rozhodnutí o vyvlastnění zrušeno a věc byla vrácena dle § 190 odst. 3 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) k novému

projednání. V novém projednání stavební úřad rozhodnutím ze dne 12.3.2007 č.j. MEUC-008500/2007 rozhodl o vyloučení žalobce jako účastníka řízení. Toto rozhodnutí žalobce opět napadl odvoláním. V rámci odvolacího řízení krajský úřad rozhodl dne 19.7.2007 pod č.j. 99334/2007/KUSK tak, že rozhodnutí stavebního úřadu o vyloučení žalobce jako účastníka řízení potvrdil a odvolání zamítl. Poté vydal stavební úřad rozhodnutí, jímž bylo řízení o vyvlastnění shora uvedených pozemků zastaveno. Také proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný po jeho přezkoumání dospěl k závěru, že toto odvolání je nepřipustné, neboť není podané účastníkem řízení, jak plyne z rozhodnutí krajského úřadu ze dne 19.7.2007 sp.zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚŘ/ TK, č.j. 99334/2007/KUSK.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zastavení vyvlastňovacího řízení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě namítl, že byl napadeným rozhodnutím dotčen na svém právu být účastníkem správního řízení ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s., neboť napadené rozhodnutí vychází zejména z předchozího rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚŘ/TK č.j. 99334/2007/KUSK, kterým bylo potvrzeno usnesení Městského úřadu Černošice sp. zn. výst.:/5391/2006/Ku/H.Z./P351/11/Vy č.j. MEUC-008500/2007 ze dne 12.3.2007, opírající se o nesprávné tvrzení o zániku zástavního práva žalobce zřízeného usnesením Okresního soudu Praha-západ zn. E 1134/2000 – 9 ze dne 5.3.2001 a vycházející ze stavu zápisů v katastru nemovitostí, který mohl být v řízení o vyvlastnění pozemků vyvolán pouze na základě ustanovení § 109 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, účinného do 31.12.2006, tedy jedině na základě bodů 2, 3 a 4 výroku rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Břežany, stavebního úřadu o vyvlastnění sp. zn. SÚ-5391/06/Ti/Vy ze dne 7.11.2006, které však bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 12.1.2007 sp. zn. SZ 175499/2006/KUSK ÚŘ/TK č.j. 06155/2007/KUSK. Tato skutečnost musí být dle názoru žalobce žalovanému známa z jeho vlastní úřední činnosti, neboť je konstatována i v odůvodnění jeho rozhodnutí ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚŘ/TK č.j. 99334/2007/KUSK a rozhodnutí ze dne 15.10.2007 sp. zn. SZ 140457/2007/KUSK ÚŘ/TK č.j. 151049/2007/KUSK.

Žalobce dále namítl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se nesprávně uvádí, že usnesení stavebního úřadu č.j. MEUC-008500/2007 ze dne 28.5.2007 bylo vydáno až po rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2007, sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚŘ/TK č.j. 99334/2007/KUSK. Toto rozhodnutí žalovaného navíc žalobce napadl žalobou ze dne 8.8.2007, o které dosud nebylo rozhodnuto.

Závěrem žalobce dodal, že žalobu podává v souladu s výrokem i odůvodněním usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 11 C 227/2008 - 83 ze 29.7.2009, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě, kterou proti napadenému rozhodnutí podal u jmenovaného obvodního soudu. V usnesení o zastavení řízení byl žalobce poučen o tom, že proti rozhodnutí správního orgánu může podat žalobu u věcně a místně příslušného soudu rozhodujícího ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že předmětem rozhodování žalovaného i vyvlastňovacího úřadu nebylo rozhodování o zástavním právu, ale skutečnost, zda žalobci svědčí právo na účasti v řízení o vyvlastnění výše uvedených pozemků či nikoliv. Žalovaný se v rámci odvolacího řízení přiklonil k názoru vyvlastňovacího úřadu, že žalobce se nemůže prokázat zástavním právem k pozemkům, o kterých je vedeno vyvlastňovací řízení, a rozhodnutí o vyloučení žalobce z vyvlastňovacího

řízení ve věci výše uvedených pozemků považoval za důvodné a správné. Závazným podkladem pro vydání rozhodnutí o účastenství v řízení je výpis z katastru nemovitostí, který osvědčuje, zda účastníkovi svědčí jím tvrzené právo či nikoliv. Vyvlastňovací orgán si opatřil ke dni 22.2.2007 výpis z katastru nemovitostí, k pozemkům dotčeným vyvlastněním. Z tohoto výpisu je zřejmé, že vlastnické právo k pozemkům je zapsáno ve prospěch SJM JUDr. F. B. a V. B. Ve výpisu z katastru nemovitostí nikde není vyznačeno zástavní právo ve prospěch žalobce ani ve prospěch jiného zástavního věřitele a z výpisu je dále zřejmé, že pozemky dotčené vyvlastněním nejsou zatíženy žádným zástavním právem. Na základě této skutečnosti, kdy nebylo prokázáno zajišťovací právo tvrzené žalobcem, bylo důvodné a v souladu s provedeným dokazováním vyloučit žalobce z řízení o vyvlastnění. V době, kdy žalovaný ve věci rozhodoval, měl k dispozici usnesení krajského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2007 č.j. 20 Co 101/2007, kterým krajský soud odmítl odvolání žalobce proti rozvrhovému usnesení Okresního soudu Praha-západ ze dne 12. 2. 2004 č.j. E 175/96-190, jímž soud rozhodl o rozdělení podstaty prodaných nemovitostí, na které se vztahuje vyvlastnění. Krajský soud v usnesení č.j. 20 Co 101/2007 uvedl, že žalobce není účastníkem řízení o rozvrh podstaty, neboť není žádnou z osob uvedených v ust. § 337 odst. 2 o.s.ř.

Výpis z katastru nemovitostí, který je ve spisu založen, neeviduje k pozemkům dotčeným vyvlastněním žádné zástavní právo ani ve prospěch jiného subjektu ani ve prospěch žalobce. Za dané situace žalobce nemohl osvědčit existenci zástavního práva, a tím ani právo účastníka řízení o vyvlastnění ve smyslu § 17 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“), kterým by mohl být pouze v případě, že by se prokázalo, že je zástavním věřitelem k dotčeným pozemkům. Žalovaný proto postup vyvlastňovacího úřadu, který žalobce z řízení o vyvlastnění vyloučil, považoval za správný, a proto odvolání žalobce zamítl a napadené usnesení potvrdil.

K názoru žalobce, že k zániku zástavního práva k vyvlastňovaným pozemkům mělo dojít až na základě zrušeného rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Břežany sp. zn. SÚ-5391/06/Ti/Vy ze dne 7.11.2006 o vyvlastnění dotčených pozemků, žalovaný uvedl, že toto rozhodnutí stavebního úřadu zrušil v rámci odvolacího řízení svým rozhodnutím ze dne 12.1.2007 sp.zn.: SZ 175499/2006/KUSK ÚSR/TK, č.j.: 061155/2007/KUSK a vrátil k novému projednání. Toto prvoinstanční rozhodnutí se nestalo pravomocným, a tedy závazným dokladem pro změnu zápisu v katastru nemovitostí.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě připustil, že rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu (o zastavení vyvlastňovacího řízení) bylo vydáno ještě předtím, než bylo pravomocně rozhodnuto o vyloučení žalobce; uvedená nepřesnost v napadeném rozhodnutí nicméně podle něj nemá vliv na správnost rozhodnutí. Odvolání žalobce proti usnesení, kterým byl vyloučen z řízení, nemělo odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu), a proto mohlo být rozhodnutí ve věci vydáno, i když o účastenství ještě nebylo pravomocně rozhodnuto.

Při ústním jednání před soudem setrval žalobce na podané žalobě. K věci samé uvedl, že k předmětným pozemkům získal v roce 2001 zástavní právo, které bylo zřízeno soudem. Následně probíhaly dražby pozemků, o kterých však žalobce nevěděl a v roce 2005 byly tyto pozemky prodány. Záznam zřízeného zástavního práva měl být zaznamenán v katastru nemovitostí v roce 2007. Žalobce neměl možnost přihlásit se do dražebního řízení. Podal žalobu pro zmatečnost, která byla u soudu vyřizována tři a ž čtyři roky a nakonec byla zamítnuta. Proti zamítavému rozsudku podal žalobce dovolání. Rovněž v dané věci, kde rozhodoval krajský soud a následně Vrchní soud v Praze ve věci žaloby týkající se vyloučení

žalobce z účastenství ve vyvlastňovacím řízení, podal žalobce proti konečnému rozhodnutí vrchního soudu dovolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto. Žalobce považoval své účastenství ve vyvlastňovacím řízení za legitimní s ohledem na své zástavní právo k pozemkům, přestože v průběhu řízení, která probíhala před stavebním úřadem i před soudem, nebylo toto jeho právo uznáno. Má za to, že byl zkrácen na svých právech, neboť s ním ve správním řízení nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, nemohl se řízení zúčastnit, a bylo mu tak upřeno i právo na opravné prostředky.

Žalovaný při jednání před soudem uvedl, že v původně zahájeném vyvlastňovacím řízení rozhodnutím z 12.1.2007 zrušil rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Břežany o vyvlastnění právě proto, že se dozvěděl, že žalobce uplatňuje svá práva k pozemkům, jež byly předmětem vyvlastňovacího řízení. V době, kdy žalovaný vydal zrušující rozhodnutí ze dne 12.1.2007, probíhalo odvolací řízení u krajského soudu ve věci dražební vyhlášky, kdy žalobce napadl rozhodnutí Okresního soudu Praha-západ o rozvržení podstaty. Toto odvolací řízení bylo ukončeno usnesením Krajského soudu v Praze sp. zn. 20 Co 101/2007 z 21.2.2007 tak, že odvolání žalobce bylo odmítnuto s odůvodněním, že žalobce se včas nepřihlásil do dražebního řízení. Tím byla otázka práva žalobce k předmětným pozemkům vyřešena. Proto také následně zamítl odvolání žalobce proti usnesení vyvlastňovacího úřadu o jeho vyloučení z vyvlastňovacího řízení. Při svém rozhodování vycházel žalovaný z toho, že žádná veřejná listina ani výpis z katastru nemovitostí nezaznamenávají věcné právo žalobce k předmětným pozemkům. Ani v dražebním řízení žalobce neprokázal, že by mu zástavní právo k pozemkům svědčilo. Žalovaný se domnívá, že ke vzniku zástavního práva žalobce došlo zřejmě až v průběhu dražebního řízení. K tomu žalobce poznamenal, že tomu tak nebylo, neboť zástava dle jeho záznamů vznikla v roce 2003, dražební vyhláška je z roku 2004 a dražba probíhala v roce 2005, takže minimálně od roku 2003 do roku 2004 tato zástava již měla být zapsána v katastru.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným a z listin, které byly čteny při ústním jednání, zjistil soud tyto skutečnosti významné pro posouzení věci:

Dne 24.8.2006 podalo Ředitelství silnic a dálnic návrh na vyvlastnění pozemků parc. č. 353/11, 353/51, 353/52, 353/78, 353/79 v k. ú. Hodkovice u Zlatníků, které v té době byly ve společném jmění JUDr. F. B. a V. B. Vyvlastnění bylo navrženo pro účel uskutečnění veřejně prospěšné stavby silničního okruhu kolem Prahy, SO 513 Vestec – Lahovice.

Obecní úřad Dolní Břežany jako stavební úřad rozhodnutím ze dne 7.11.2006 č.j. SÚ-5391/06/Ti/Vy rozhodl, že výše uvedené pozemky se vyvlastňují ve prospěch České republiky s tím, že za vyvlastnění se stanovuje náhrada ve výši 6.504.540,- Kč.

Na základě žalobcem podaného odvolání žalovaný rozhodnutím ze dne 12.1.2007 sp.zn. SZ 175499/2006/KUSK ÚSR/TK, č.j. 06155/2007/KUSK zrušil rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Břežany ze dne 7.11.2006 č.j. SÚ-5391/06/Ti/Vy o vyvlastnění a věc vrátil dle § 190 odst. 3 písm. d) stavebního zákona k novému projednání stavebnímu úřadu – Městskému úřadu Černošice.

Stavební úřad rozhodnutím ze dne 12.3.2007 sp.zn. výst.: 5391/2006/Ku/H.Z./P351/11/Vy č.j. MEUC-008500/2007 rozhodl podle § 28 správního řádu o vyloučení žalobce jako účastníka z řízení o vyvlastnění shora uvedených pozemků. V odůvodnění tohoto rozhodnutí stavební úřad mj. uvedl, že nařídil na 23.4.2007 ústní jednání, přičemž se řídil údaji z výpisu z katastru nemovitostí vyhotoveného ke dni 22.2.2007 pro LV 498 pro k.ú. Hodkovice u Zlatníků, kde je již soudcovské zástavní právo ve prospěch zástavního věřitele vymazáno. Protože během řízení došlo ke změně vlastnických práv k pozemkům, která byla rozhodná pro přiznání postavení účastníka řízení ve smyslu § 27 správního řádu, vyvlastňovací úřad znovu posoudil okruh účastníků řízení a rozhodl o vyloučení některých účastníků původního řízení, protože podle evidence katastru nemovitostí v současné době již nemají vlastnická nebo jiná práva k předmětným pozemkům, a tím ani postavení účastníka vyvlastňovacího řízení ve smyslu § 17 zákona o vyvlastnění.

Odvolání, které žalobce podal proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.3.2007 sp.zn. výst.: 5391/2006/Ku/H.Z./P351/11/Vy č.j. MEUC-008500/2007 o jeho vyloučení z účasti na vyvlastňovacím řízení, žalovaný rozhodnutím ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚSŘ/TK č.j. 99334/2007/KUSK zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce u Krajského soudu v Praze žalobu s odkazem na § 246 odst. 1 o.s.ř., v níž se domáhal toho, aby rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚSŘ/TK č.j. 99334/2007/KUSK bylo ve smyslu § 250j o.s.ř. nahrazeno rozsudkem, kterým bude usnesení Městského úřadu Černošice ze dne 12.3.2007 sp.zn. výst.: 5391/2006/Ku/H.Z./P351/11/Vy č.j. MEUC-008500/2007 zrušeno. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 16.8.2007 č.j. 44Ca 97/2007 – 22 byla věc podle § 7 odst. 6 s.ř.s. postoupena Městskému soudu v Praze jakožto soudu věcně a místně příslušnému k jejímu projednání a rozhodnutí. Městský soud v Praze s postoupením věci nesouhlasil, a proto jí podle § 7 odst. 6 s.ř.s. předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9.4.2009 č.j. Nad 7/2009-53 rozhodl, že k vyřízení věci je místně příslušný Krajský soud v Praze. V odůvodnění usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že věc, která mu byla předložena, nemůže být rozhodnuta ve správním soudnictví, nýbrž v občanském soudním řízení. Poukázal na to, že k řízení přezkoumávajícím zákonnost rozhodnutí o vyvlastnění jsou od 1.1.2007 podle § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění příslušné krajské soudy, které procesně postupují podle části páté o.s.ř. Týkalo-li se řízení před správním orgánem práva k nemovitosti, je podle § 250 odst. 2 o.s.ř. k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je nemovitost. K projednání žaloby je tedy místně příslušný Krajský soud v Praze, k němuž byla ostatně žaloba s poukazem na o.s.ř. podána. Nejvyšší správní soud podotkl, že předmětná žaloba byla chybně vedena a postoupena jako správní žaloba, ačkoliv ve skutečnosti byla v souladu s uvedenou právní úpravou podána jako žaloba podle občanského soudního řádu. Toto pochybení je nutno napravit u soudu, u něhož k němu došlo, a věc musí být předána civilněprávnímu úseku, kterému rozhodování o ní přísluší. Na Krajském soudu v Praze tedy leží kromě místní i věcná příslušnost (§ 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění) k projednání a rozhodnutí v této věci. Nejvyšší správní soud uzavřel, že jeho rozhodnutím o příslušnosti jsou oba dotčené soudy vázány.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 21.6.2010 č.j. 36 C 72/2009 – 89 byla žaloba podaná žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚSŘ/TK č.j. 99334/2007/KUSK zamítnuta. Soud v odůvodnění zamítavého rozsudku s poukazem na smlouvu ze dne 22.2.2010, v níž se účastníci (řízení o vyvlastnění) dohodli na prodeji všech sporných pozemků, konstatoval, že vyvlastňovací řízení nejenže nepokračuje, ale ani pokračovat nemůže, když odpadl předmět a důvod tohoto řízení. V daném případě tedy o věci samé nakonec rozhodnuto nebylo, strany se dohodly běžnou

cestou, a není zde tedy žádné rozhodnutí, které by šlo přezkoumávat. Rovněž tak odpadl právní důvod zkoumat průběh tohoto řízení, které zaniklo. Nemožnost přezkumu je potom důvodem k zamítnutí žaloby. Proti zamítavému rozsudku Krajského soudu v Praze podal žalobce odvolání. Na základě tohoto odvolání Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 3.2.2011 č.j. 11 Cmo 312/2010-123 změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žaloba se odmítá. Odvolací soud v odůvodnění svého rozhodnutí dospěl k závěru, že bylo-li předmětné vyvlastňovací řízení zastaveno pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 28.5.2007 sp. zn.: výst.: /5391/2006/Ku/Z/353/I l/vy, č.j. MEUC-008500/2007 a směřuje-li žaloba proti rozhodnutím, jimiž se řízení před správním orgánem nekončí a která navíc v důsledku zastavení řízení pozbyla účinnosti, je taková žaloba nepřípustná, nelze jí věcně projednat a je třeba ji podle § 250g odst. 1 písm. c) o.s.ř. jako nepřípustnou odmítnout. V takovém případě zůstává rozhodnutí správního orgánu nedotčeno.

Usnesením ze dne 28.5.2007 sp. zn.: výst.: /5391/2006/Ku/Z/353/11/vy, č.j. MEUC-008500/2007 stavební úřad zastavil řízení ve věci vyvlastnění shora uvedených pozemků. V odůvodnění rozhodnutí stavební úřad poukázal na ústní jednání konané dne 23.4.2007, při kterém bylo zjištěno, že pozemky již byly převedeny z vyvlastňovaných na vyvlastnítele a částka uvedená v rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 07.11.2006 č.j. SÚ -5391/06/Ti/Vy, která měla být zadržena pro zástavního věřitele, byla uložena na účtu vyvlastnítele, který je připraven jí vyplatit na základě důkazní listiny buď vyvlastňovaným nebo zástavnímu věřiteli. Z ústního jednání byl sepsán protokol, ve kterém vyvlastnitel i vyvlastňovaní souhlasí se zastavením řízení. Vyvlastňovací úřad při vydání rozhodnutí vycházel z toho, že za dané situace nemá o čem rozhodovat, neboť došlo k dohodě mezi vyvlastňovanými a vyvlastnítelem, která byla již naplněna (pozemky a větší část peněz byly převedeny). Vyvlastňovací úřad se tak ocitl v situaci, kterou přiměřeně shodně popisuje ustanovení § 23 odst. 2 písm. b) zákona o vyvlastnění, byť vyvlastňovacímu úřadu nebyla předložena žádná dohoda. Zástavní věřitel nepředložil pravomocnou důkazní listinu, která by potvrzovala jeho práva zástavního věřitele. Vyvlastňovací úřad tedy dospěl k závěru, že existuje-li oprávněné zástavní právo zástavního věřitele, je třeba ho ve chvíli vydání tohoto usnesení posuzovat z pohledu vyvlastňovacího úřadu jako nedoručené jiné právo při uzavření dohody mezi vyvlastňovanými a vyvlastnítelem, které je třeba uplatnit u soudu, protože vyvlastňovací úřad již za daných okolností není oprávněn tento problém řešit. Vyvlastňovací úřad dále konstatoval, že po vyloučení žalobce z řízení jsou účastníky tohoto řízení pouze účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, kteří jsou uvedeni ve výrokové části usnesení (což jsou JUDr. F. B., V. B. a Ředitelství silnic a dálnic ČR). Na základě posouzení daného případu dospěl vyvlastňovací úřad k závěru, že žádost se stala zjevně bezpředmětnou a řízení zastavil. Usnesení o zastavení vyvlastňovacího řízení obsahuje poučení pro účastníky řízení o tom, že proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k žalovanému.

Odvolání, které žalobce podal proti usnesení stavebního úřadu ze dne 28.5.2007 sp. zn.: výst.: /5391/2006/Ku/Z/353/11/vy, č.j. MEUC-008500/2007 o zastavení vyvlastňovacího řízení, žalovaný napadeným rozhodnutím jako nepřípustné zamítl s odůvodněním, jak bylo popsáno shora.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 17 odst. 1 zákona o vyvlastnění účastníky vyvlastňovacího řízení jsou vyvlastnitel, vyvlastňovaný, zástavní věřitel, podzástavní věřitel, oprávněný z práva odpovídajícího věcnému břemenu váznoucímu na pozemku nebo stavbě, jichž se vyvlastnění týká, a nájemce pozemku nebo stavby, jichž se vyvlastnění týká, nebo jejich částí s výjimkou nájemce bytu.

Podle § 28 odst. 1 správního řádu za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci.

Podle § 66 odst. 1 písm. g/ správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.

Podle § 23 odst. 2 písm. b) zákona o vyvlastnění vyvlastňovací úřad zastaví vyvlastňovací řízení, jestliže v průběhu řízení došlo k dohodě o získání práv k pozemku nebo stavbě potřebných k uskutečnění účelu vyvlastnění.

Podle § 23 odst. 3 zákona o vyvlastnění proti rozhodnutí o zastavení vyvlastňovacího řízení vydanému podle odstavce 2 písm. b) se nelze odvolat.

Podle § 73 odst. 2 věta první správního řádu pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány; ustanovení § 76 odst. 3 věty poslední tím není dotčeno.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Zrušení rozhodnutí správního orgánu se podle shora citovaného § 65 odst. 1 s.ř.s. může domáhat ten, kdo tvrdí, že byl tímto úkonem, tj. rozhodnutím správního orgánu, zkrácen na svých právech. Žalobce sice tvrdí, že tomu tak v projednávané věci bylo, protože byl napadeným rozhodnutím dotčen na svém právu být účastníkem správního řízení (o vyvlastnění předmětných pozemků), s tímto jeho tvrzením však nelze souhlasit. Na tomto místě považuje soud za nutné připomenout, že žalobcovo odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, směřovalo proti usnesení stavebního úřadu ze dne 28.5.2007 o zastavení vyvlastňovacího řízení. Důvodem zastavení vyvlastňovacího řízení bylo zjištění správního orgánu, že předmětné pozemky již byly převedeny na vyvlastnitel. Vyvlastnitel, který svou žádostí zahájení vyvlastňovacího řízení inicioval, a také vyvlastňovaní se zastavením řízení souhlasili. Vyvlastňovací úřad uvedené zjištění právem vyhodnotil tak, že za této situace nemá o čem rozhodovat, jinými slovy že nemůže meritorně rozhodnout o žádosti o vyvlastnění předmětných pozemků, neboť mezi vyvlastňovanými a vyvlastnitelem v mezidobí došlo k dohodě, která již byla naplněna. Skutečnost, že vyvlastňovací úřadu nebyla tato dohoda předložena v písemné formě, nic nemění na tom, že vyvlastňovací úřad byl za této situace oprávněn aplikovat ustanovení § 23 odst. 2 písm. b) zákona o vyvlastnění,

neboť ani toto ustanovení požadavek písemné formy dohody mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovanými nestanoví.

Závěr správního orgánu, že mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovanými došlo v průběhu řízení k dohodě o získání práv k pozemku nebo stavbě potřebných k uskutečnění účelu vyvlastnění, žalobce v podané žalobě (a ostatně ani ve správním řízení) žádnou relevantní argumentací nezpochybnil. Ustanovení § 23 odst. 2 písm. b) zákona o vyvlastnění spojuje s existencí takové dohody jediný možný důsledek, jímž je zastavení vyvlastňovacího řízení. Případný nesouhlas některého z účastníků řízení s takovým postupem je zcela irrelevantní a vyvlastňovací úřad k němu nemůže přihlížet. I kdyby tedy žalobce byl v době vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zastavení vyvlastňovacího řízení účastníkem tohoto řízení, neměl by jeho nesouhlas s postupem vyvlastňovacího úřadu podle § 23 odst. 2 písm. b) zákona o vyvlastnění, tj. se zastavením vyvlastňovacího řízení, žádný význam. Žalobce jistě není oprávněn nutit vyvlastnitele, vyvlastňované a potažmo též příslušný správní orgán k tomu, aby nadále vedli řízení o vyvlastnění, jestliže odpadl zásadní důvod pro vedení tohoto řízení, kterým je nesouhlas vyvlastňovaných s převodem jejich pozemků na vyvlastnitele.

Určité pochybení vyvlastňovacího úřadu spatřuje soud v nesprávném poučení účastníků o možnosti podat odvolání proti usnesení o zastavení vyvlastňovacího řízení. Toto usnesení vyvlastňovacího úřadu je z materiálního hlediska, tj. z hlediska jeho obsahu, nepochybně rozhodnutím o zastavení řízení podle § 23 odst. 2 písm. b) zákona o vyvlastnění. Podle § 23 odst. 3 téhož zákona se proti takovému rozhodnutí *nelze odvolat*. Odvolání jakéhokoli subjektu proti rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu o zastavení vyvlastňovacího řízení ze dne 28.5.2007, tedy i odvolání žalobce, je proto nepřípustné již z tohoto důvodu. Žalovaný sice pochybil, když tento důvod nepřípustnosti žalobcova odvolání přehlédl, nicméně vzhledem k výsledku odvolacího řízení (výrokem napadeného rozhodnutí bylo odvolání pro nepřípustnost zamítnuto), je zřejmé, že toto jeho pochybení nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

To, že žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí vycházel ze svého předchozího rozhodnutí ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚSR/TK č.j. 99334/2007/KUSK vydaného ve věci vyloučení žalobce z účasti na vyvlastňovacím řízení, bylo zcela v souladu se zákonem. Předchozí pravomocné rozhodnutí žalovaného, jímž byla ve správním řízení definitivně vyřešena otázka (ne)účastenství žalobce v daném vyvlastňovacím řízení, bylo totiž podle § 73 odst. 2 správního řádu závazné nejen pro účastníky, ale též pro všechny správní orgány, tedy i pro žalovaného samotného, a žalovaný jej proto nemohl v průběhu dalšího řízení pominout. Specializovanému senátu Městského soudu v Praze, který rozhoduje věci správního soudnictví, v nyní projednávané věci nepřísluší přezkoumávat zákonnost usnesení Městského úřadu Černošice ze dne 12.3.2007 sp. zn. výst.:/5391/2006/ Ku/H.Z./P351/11/Vy č.j. MEUC-008500/2007 a rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚSR/TK č.j. 99334/2007/KUSK, neboť podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9.4.2009 č.j. Nad 7/2009-53 je k posouzení této otázky věcně a místně příslušný civilní úsek Krajského soudu v Praze. Ten, stejně jako Vrchní soud v Praze, se žalobou podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚSR/TK č.j. 99334/2007/KUSK zabýval v režimu občanského soudního řádu, přičemž výsledkem řízení bylo odmítnutí žaloby pro její nepřípustnost postupem podle § 250g odst. 1 písm. c) o.s.ř. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚSR/TK č.j. 99334/2007/KUSK tak podle § 250k o.s.ř. zůstalo nedotčeno. V souladu s § 52 odst. 2 s.ř.s. správní soud z výše uvedených rozhodnutí civilních soudů vycházel i v nyní projednávané věci.

Skutečnost, že usnesení stavebního úřadu ze dne 28.5.2007 o zastavení vyvlastňovacího řízení bylo vydáno ještě předtím, než bylo žalovaným rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí o jeho vyloučení z účasti na vyvlastňovacím řízení (toto rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 19.7.2007), je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí nepodstatné. Podstatná je ta skutečnost, že již před vydáním rozhodnutí o zastavení vyvlastňovacího řízení Městský úřad Černošice usnesením ze dne 12.3.2007 vydaným podle § 28 správního řádu vyloučil žalobce z účasti na vyvlastňovacím řízení. Odvolání, které žalobce proti tomuto usnesení podal, nemělo podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, stejně jako jej neměla žaloba, kterou žalobce následně podal u Krajského soudu v Praze proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2007 sp. zn. SZ 91657/2007/KUSK ÚSR/TK č.j. 99334/2007/KUSK, jímž bylo toto usnesení potvrzeno. Jak stanoví § 28 odst. 1 poslední věta správního řádu, postup podle předchozí věty téhož ustanovení, tj. vydání usnesení o tom, zda určitá osoba je či není účastníkem daného správního řízení, nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci. Stavební úřad byl tudíž oprávněn pokračovat v řízení a v dané věci rozhodnout o zastavení řízení bez ohledu na to, že rozhodnutí o vyloučení žalobce z účasti na řízení dosud nenabýlo právní moci. Další rozhodnou skutečností je pak to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno až po pravomocném vyřešení otázky účasti žalobce v daném řízení, tedy až poté, co usnesení Městského úřadu Černošice ze dne 12.3.2007 o vyloučení žalobce z účasti na vyvlastňovacím řízení nabylo právní moci

Lze shrnout, že v daném případě skončilo vyvlastňovací řízení zastavením, a to z důvodu, na který ani případný nesouhlasný postoj žalobce nemůže mít žádný vliv (uzavření dohody mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovanými). Vyvlastňovací úřad nemohl podle § 23 odst. 2 písm. b) zákona o vyvlastnění postupovat jinak, než celé řízení zastavit. Rozhodnutím o zastavení vyvlastňovacího řízení z výše uvedeného důvodu nemohl být žalobce dotčen na svých právech či povinnostech, neboť toto rozhodnutí se nijak netýkalo otázky existence jeho zástavního práva k pozemkům, které měly být předmětem vyvlastnění. Z téhož důvodu nemohlo být do právní sféry žalobce zasaženo ani napadeným rozhodnutím, jímž bylo jeho odvolání proti usnesení o zastavení vyvlastňovacího řízení pro nepřípustnost zamítnuto. Tvzení žalobce o jeho zkrácení na právech, na němž závisí posouzení jeho žalobní legitimace, tedy soud neshledal opodstatněným. Kromě pravomocného rozhodnutí správního orgánu o tom, že žalobce není účastníkem vyvlastňovacího řízení, jímž byl žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí vázán, je dalším důvodem nepřípustnosti žalobcova odvolání i to, že proti usnesení o zastavení vyvlastňovacího řízení z důvodu uzavření dohody mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovanými se podle zákona o vyvlastnění nelze odvolat.

Soud plně přisvědčuje názoru správního orgánu I. stupně vyjádřenému v odůvodnění usnesení o zastavení vyvlastňovacího řízení, že hodlá-li se žalobce i nadále domáhat tvrzeného zástavního práva ke shora uvedeným pozemkům, musí toto právo uplatnit u příslušného civilního soudu, protože vyvlastňovací úřad není za daných okolností (uzavření dohody mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovanými, které vedlo k zastavení řízení) oprávněn tento problém řešit. S přihlédnutím k tomu, jakým způsobem bylo vyvlastňovací řízení v projednávané věci ukončeno, není důvodu, aby se touto otázkou, tj. otázkou existence zástavního práva žalobce k předmětným pozemkům, zabýval správní soud v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 21. listopadu 2012

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.